

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljanski gimnazij.

—st— Odkar svet stoji, opazovati je neko težnjo po oplemenitvi duha; opazovati pa je tudi spoznanje, da je samo inteligenciji človeški prisojena zmaga ne samo v vsakdanji človeški borbi, v navadnem življenji, ampak tudi, in to ponajveč tam, kjer si ravno inteligencija podjarmjuje na inteligenciji siromašnejše in zaostale narode. Narodi, države spoznale so do dobra, da je v vse stanove državnega organizma sistematično treba širiti inteligentnost, ali kakor se mi navadno izražamo, izobraženje v najširšem pomenu besede. Inteligentnost je namreč najvišje dobro, ona je takorekoč ona sila, ki dovaja, človeštvo ne samo do občnega duševnega napredka ampak tudi in ravno radi tega do gmotnega blagostanja. Duševni napredek in gmotno blagostanje sta dva pola, okolo katerih se suče vse mišljenje in delovanje naše, in v teh pojmi je ves smoter našega „jaz“.

Ako pogledamo na narod slovenski in primerjamo oba pola, to nam je priznati, da še moramo mnogo storiti, mnogo delati na jednom in drugem polu, ako hočemo z drugimi narodi v državi, osebno z Nemci, tekmovali v vsakdanjih borbah. In zato vse naše težnje merijo na to, da vse člane našega rodu oborožimo z božanstvenim znanjem, da si tako oboroženi pridobimo in zagotovimo obstoj in srečo v obrtu in trgovstvu ter v drugih slučajih našega življenja. Istina je, da nas država, dežela in da se mi sami v svojih občinah, v katerih imamo prostejše roke, podpiramo v snovanju raznovrstnih učilnic; istina je tudi, da država mimo vojnih ogromnih denarnih žrtev prinaša tudi znatne denarne žrtve za učilnice, vendar se nam dozdeva, da učilniške razmere pri nas Slovincih niso tako uravnane, kakor v drugih kronovinah naše države, in da ravno te učilniške razmere ne ustrezajo nikakor dejanskim potrebam. Ne moremo se danes sicer ozirati na raznovrstne šole, ker bi to bilo preobširno, in zato se hočemo ozreti samo malo na Ljubljanski gimnazij, na katerem se je ravno te dni vršilo nekaj, kar razburja vse roditelje slovenskih otrok in kar beli glave tudi tistim Slovincem, katerim je paziti na duševni napredek in kateri v raznih pristojnih zastopih delujejo v to, da se izobraženost omogoči vsakemu slovenskemu sinu. In to storiti nam je

tem bolj dolžnost, ker smo uverjeni, da s tem koristimo stvari sami.

Že tedaj, ko smo videli, da si ne moremo nikakor izvojevati obstoja kranjskega gimnazija, nad katerim je visel Damoklejev meč, že tedaj se nas je polastila skrb in misel, kaj nam bode storiti z narastajem, ki se bode z vsega Gorenjskega stekal v Ljubljano ter tukaj še bolj pomnožil število onih učencev, katerih ljubljanski gimnazij ne more sprejemati v svoje ozidje. V Ljubljani sami oglašajo se na leto več in več učencev v gimnazij, v Ljubljani sami množi se število onih učencev bolj in bolj, katerih ne more sprejeti ta gimnazij, in zdaj, ko še prihaja semkaj dorastaj od drugod, nastala je upravičena bojazen, kaj pričeti z mladino, kateri so zaprta vrata do nadaljnjega izobraževanja, ali bode ta mnogoštevilna mladina morala se pokmetiti, ko nam tudi kmetije propadajo, ali pa se porokodelčiti in poobrtničiti ter še povečati in razširiti konkurencijsko povodenj, ki duši obrtne in rokodelske stanove. Res, da nas tolažijo z obrtnimi šolami, ali pri tem pozabljajo, da je tudi za te šole dokaj materiala pri nas, in da tudi tedaj, ko bodo osnovane, to smo uverjeni, ne bode vsa šolska mladina preskrbena. Takšen je brez dvojbe naš položaj, in mi še bomo zmerom morali misliti na to, ali da se ohrani gimnazij v Kranji ali pa da se osnuje drugi gimnazij, v kateri bi se sprejela ona množina mladine, ki zdaj izstopivša iz osnovnih šol, ne uživa nadaljnjega pouka ter mora vsled tega ostati zanemarjena v duševnem pogledu. Ta mladina, in nje je velika množina, mora podivjati, mora zaostati, ker ne more napredovati, in ravno zato je ona za Slovence izgubljeni duševni kapital, in taka izguba ni nikoli v korist narodu. Dandanes se boje duševnega proletarijata, ki prihaja iz srednjih in višjih šol, katerega je malo in ki še nikoli ni bil nevaren državnemu organizmu, ampak le v korist, ker dela ceneje; a ne boje se onega nizkega proletarijata, ki se nabira iz neizobraženih nizkih stanov in kateri straši države in društvo pod imenom socijalnih demokratov, rudečkarjev in raznovrstnih revolucionarjev.

Nočemo s tem reči, da bi bila slovenska tla ugodna takemu proletarijatu, ker so nam znana vsa dobra svojstva in vrline, s katerimi se odlikuje slovenski izobraženec in neizobraženec. Hočemo le poudariti, da nas muči utemeljena skrb, kadar pomi-

slimo na veliko kardelo onih slovenskih otrok, teh nadarjenih in ukaželjnih otrok, katerim naj bi bila zaprta vrata v hram znanosti, v hram občnega izobraževanja. In da nas ta skrb ne prebota muči, in danes še bolj, nego včeraj, temu nam je povod ljubljanski gimnazij.

Kdor se je le hotel potruditi v ljubljanski gimnazij te dni, videl je prizore res zanimljive. Očetje in matere trli so se s svojimi sinovi pred sobo, v kateri so se upisovali učenci za prvi razred. Nobeden ni hotel zamuditi določenega dne, ne ure; vsak je hotel priti prej, in kakor bi trenil, upisalo se je 200 učencev v prvi razred ljubljanskega gimnazija. To še ni vse; pričetkom šolskega leta je še določen rok za upisovanje, in takrat se jih bode tudi nekaj oglasilo. Ali kam potem s to ukaželjno množico? V prvem razredu so le trije oddelki, dva slovenska in jeden nemški. Od 200 dijakov oglasilo se jih je le 37 v nemški oddelci in mej temi so tudi Slovenci, Hrvati, Italijani, Nemci itd. Ako pomislimo, da se v vsak slovenski oddelci sme sprejeti, le po 60 učencev, to vidimo, da bode v slovenska oddelci moglo biti sprejetih le 120 slovenskih učencev, ostalih 43 pa in še onih, ki se oglašajo septembra, ne bode mogoče sprejeti. In tako je prvi razred že zdaj **prenapolnjen**, dočim za nemški oddelci nimamo še dovoljnega števila; in ako bomo hoteli rešiti pogina ta nemški oddelci, morali bomo vanj stlačiti bistre Slovence, da bo število polno. In tako nam končno vse nič ne pomaga, če tudi nam zatrjujejo, da so slovenski oddelci dobri in da popolnoma ustrezajo zahtevam pedagogike.

Vse to podajemo v resni preudarek, ker nam je na srcu blagor onih otrok slovenskih očetov in mater, kateri so upisali svoje otroke v ljubljanski gimnazij ter žive v vednem strahu za njih bodočnost. Vsi nas opozarjajo na to, in to čutimo tudi vsi, da žalosti vsako mater in vsakega očeta, ki kot davkoplačevalec nosi težka bremena državna, deželna in občinska, in ki mora videti, da je njegovemu sinu, ki ga daje državi ali društvu, zaprt pot do izobraževanja, a sam nima toliko sredstev, da bi mogel sinu preskrbeti ono izobraževanje, za katero skrbeti ima vsaka država.

LISTEK.

Slike kazaške.

Na kazaških mogilah.

Češki napisal E. Jelínek, poslovenil Podvidovski. (Konec.)

Nehote in nevede sva šla v smeri k mogilam. Solčni žarki neso prodrali goste megle in akopram se je že zelo dani, ni bilo videti dlje, nego na dvajset korakov.

„Poglejva k mogilam,“ rečem svojemu tovarišu.

„Po zapovedi,“ odgovoril je Kazak.

In šla sva.

Ko sva se približala k mogilam, zapel je nad nama jutranji ptiček prvo ljubavno pesem.

Tu gledaje pred se na nerazločne obrise kurganov, zaznala sva v razprševajoči megli fantastično postavo. Premikala se je!

„Vidiš?“ obrnila sem se vprašaje k Ivku.

Ivko pritrdil z glavo in srčno stopil naprej. Prešel me je.

Izenada je zaklical: „Hoj, Fedko!“

Premikajoča se postava se je stresla.

To je bil Fedko! Hotel je zbežati ali stala sva že pri njem.

Kakor onemogel je spustil motiko iz rok. Pogledal je name žalostno, toda mirno. Z njegovega trpečega obličja bilo je čitati govor neizrekljive bolesti.

„Fedko, kaj delaš tu?“

Fedko ni dolgo odgovoril, končno pa se je vender udal uljudnim uprašanjem in rekel z glasom skrivnostnim, tihim:

„Tu ste našli ‚namystecko‘*) lepo, srebrno... mislim sem, da jo najdem tudi jaz in sem iskal... iščem tri noči...“

„In čemu ti treba ‚namystecke‘, Kazak! uprašal sem Fedka.

„Hočem potešiti Ilko, hočem, da bi me zopet pogledala, da bi z menoj govorila...“

Fedko je po teh besedah povsili glavo in umolknil popolnem.

„Glej, kolika beda, ako je Kazak ubog in ako

*) Okras ukrajinskih devojek.

mu k temu zgori koč...“ dodal je po trenutku Ivko.

„In se umiri Ilka, ako joj daš, ‚namystecko‘?“

„Fedko se je trpko nasmehnil: „Ona je dobra, in nje ne treba udobriti, marveč njenega očima, kateri pravi, naj devojka z menoj ne govori, ker jej niti ‚namystecke‘ ne morem obesiti na grlo... In vi ste tu našli tako lepo ‚namystecko‘... osnažil bi jo s kredo in ‚namystecka‘ bi bila še lepša... In Ilka bi se gotovo nasmejela in imela bi radost... Rekla bi, da je očim lagal...“

Fedko je zopet povsili glavo.

Za tem se je daleč na stepi iztočilo solnce.

„Kam hitiš?“

„V koč brez strehe.“

„Idi z nama...“

Šel je.

Spotoma je prosil Fedko Ivko naj bi v vasi ne vedal, da ga je videl na mogilah. Ljudje bi se, pravi, smejali in Ilka bi ne usprejela ‚namystecke‘, ko bi izvedela, da je iz mogil. Tako ljubi Kazak na poetičnej Ukrajini! Ali tudi to povem, da takovih Kazakov ni mnogo — — —

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. julija.

„Tagesbote“ organ moravskih nemških liberalcev priporoča, da bi se sklical **shod avstrijskih Nemcev**, na katerem bi se posamični klubi, v katere so Nemci razcepljeni, zjedini ter sporazumeli, kako hočejo dalje postopati. List pristavlja, da je pač mogoče, da bi se na tem shodu poostrišla še nasprotja, toda v tem slučaju za Nemce ni nobene pomoči in so sami krivi poraza svojega. — Drugi nemški listi se pa nič ne navedujejo za tak shod, ker dobro vedo, da ne bi imel nikakega uspeha.

V Gradci bode shod **avstrijskih nemških učiteljev**. Svoj prihod je javilo že nad 800 učiteljev. K temu shodu pride mnogo levičarskih državnih in deželnih poslancev. Imel bode potem takem pred vsem političen značaj. Priporočati bi bilo, da bi se kje sešel tudi shod avstrijskih slovanskih učiteljev, katerega shoda naj bi se udeležili tudi slovanski narodni zastopniki. Kar je Nemcem dovoljeno, se pač ne bode Slovanom zabranjevalo. Tak shod bi mnogo koristil slovanskemu šolstvu in slovanskej vzajemnosti.

Vnanje države.

Po Belemgradu se govori, da bode **srbska** kraljica se nastanila v Zemunu ali Novem sadu, da bode bližje svojemu sinu. Naznanila je že to svojim prijateljem v Beligradu. Srbski vladi, posebno pa kralju Milanu bi to ne ugajalo, ker bi dajalo pogum opoziciji. Sicer je pa tudi dvomljivo, da bi ogrska vlada pustila kraljici bivati kje blizu meje. V Srbiji so pa duhovi jako razburjeni zaradi kraljevega postopanja proti svoji soprogi in je celo v kratkem mogoče ustanek, ki bi jako premenil razmere v Srbiji.

Mati **bolgarskega** kneza bode zopet ostavila Bolgarsko. Dne 22. t. m. pripelje se knez Ferdinand s svojo materjo na parniku „Orient“ v Orsovo. Princesinja Klementina odpotuje potem na Dunaj, knez pa odpluje z omenjenim parnikom v Lompalanko. Najbrž se princesinji ne zdi varno v Bolgarski, zato gre domov. — Bolgarski vladni krogi trdijo, da so roparji, ki so bili napali postajo Belovo in odveli dva Avstrijca, bili Makedonci in Albanci. To so ostanki roparskih čet, ki so se iz Makedonije letošnjo pomlad priklatile v Bolgarijo. Žandarmerija je že na več krajih razgnala. Roparji so bili prisiljeni posamično pobegniti v Rodopske gore, kjer so se zopet zbrali in priklatile v Bolgarsko. Kakor hitro bodeta ujetnika odkupljena, začno bolgarski vojaki zasledovati roparje.

Po najnovejših poročilih ni gotovo, da bi se car udeležil v Kijevu slavnosti devetstoletnice pokristijanjenja **Rusije**. Če car ne pojde sam v Kijev, ga bode pa zastopal minister narodnega posvečenja Deljanov. Ta slavnost bode imela strogo cerkven značaj in torej ne bode imela tolikega političnega pomena, kakor se je sprva mislilo. Neugodne politične razmere pa tudi nekoliko ovirajo to slavnost, ker onemogočujejo, da bi na njej bil zastopan ves pravoslavni svet, kakor se je sprvega pričakovalo.

V oktobru pojde baje **nemški** cesar v Rim, da pohodi **italijanskega** kralja. Kakor se govori, bode cesar bival v Kvirinalu. Italijani nič prav ne zaupajo več nemški politiki in zatorej pojde cesar v Rim, da zopet utrdi nemško-italijansko zvezo.

V **francoske** zbornici predlagal je škof Freppel, da bi se odpravil dvoboj, in zahteval je nujnost za predlog svoj. Nujnost je pa zbornica odklonila. Sploh nema Frepplov predlog nobenega upanja, da bi bil vsprejet, ker bi se to sedaj lahko tako tolmačilo, da je zbornica hotela dati brco Floquetu, ki se je dvojeboval s Boulangerjem in ga nevarno ranil.

K preprostemu temu uspominku prikladam le še toliko, da je šel za nekoliko ur Fedko z nami v najbližje okrajno mesto. Tam smo mu kupili za njegovo Ilko najkrasnejo „namystecko“, ki je bila na prodaj. V grobovih bi ne bil našel gotovo nobene — za to smo mi poskrbeli, osobito Vladimir Vasilevič. —

Za nekaj časa mi je došel prijateljski list od blagega Vladimira Vasileviča, kateremu gotovo usoda Fedkova ni bila nepomenljiva. Zanimala ga je tako, kakor mene. Poleg poročil o novih razkritih kurganih in mogilah piše: „Se li še spominata Fedka? Ta Fedko! Čujem od blizu tam bivajočega popa, da ni v vsej kazačini srečnejšega Kazaka od Fedka. Ilka je baje skrively posetila popa, prinesla mu v dar dve kokoši in povedala, da rada vidi Fedka. Tega si ne upa vsaka Kazačka, da bi sama posetila popa. Mislim, da njen oči o tem niti ne ve... Tako torej, kakor hočete... uvidite, da se dobita. Ko pojdemo zopet tja, pomagala nam bosta gotovo oba razkopavati mogile in kurgane. In pri tem bosta veselo in srečno pela.“ —

Jaz pa povzdignem glavo proti nebu; „Blagoslovi ja, Gospod!“

Nemška oblastva skušajo popolnoma iziniti francosčino iz vseh uradov v Alzaciji in Loreni. Sedaj se je izdalo povelje, da se morajo vsem v francosčini pisanim listinam, ki so spisane od dne 1. julija 1872 sem dodati na stroške stranke nemški prevodi, katere podpiše zaprisežen prevajevalec. Ta naredba bode zopet preuzročila prebivalstvu mnogo stroškov in je hud udarec za francosko narodnost omenjenih dveh pokrajin. Ker z lepo ni šlo, bočejo s silo ponemčiti pridobljeni deželi.

Dopisi.

Z Dunaja 15. julija. [Izv. dop. Državna komisija v zadevah trtno-ušnih je tu zborovala pod predsedstvom poljedelskega ministra g. grofa Falkenhayna. Dvorni svetnik baron de Pretis poročal je o razširjanji trtne uši tekom 1887. leta. Najhujše zadeti sta Štajerska in Kranjska, potem Niževavstirska. Nahaja se pa trtna uš tudi v Istri in v novejšem času konstantovana je že pri Trstu in v Vipavski dolini. Prosti trtne uši so dosle še vinogradi na Moravskem, Češkem, Goriškem in južnem Tirolskem. Po prečitnem poročilu je zastopnik za Kranjsko, g. dr. Vošnjak, kazal na silno naglo napredovanje trtne uši po dolenskih vinogradih, katera utegne v malo letih uničiti vse vinogradstvo, ako se pravočasno ne zasade ameriške trte. Zato pa treba skrbeti, da bode mogoče take trte v dovoljnem številu oddajati vinogradnikom. Kranjski deželni zbor je sklenil, prositi vlado, da napravi še dve ameriški trtnici v Črnomaljskem in Mokronoškem okraji, na deželni šoli na Grmu pa je tudi že urejena velika trtnica. A zdaj je trtna uš že tudi v Vipavski dolini. Tamošnje prebivalstvo moralo bi, ako so vinogradi uničeni, izseliti se. Ker je pa jako pridno, trezno in inteligentno, bode gotovo rado vse storilo, da si ohrani vinograde. Zatorej treba napraviti ameriško trtnico nemudoma v Vipavski dolini. Zastran ameriških trtnih plemen želi govornik, da se širijo tudi take vrste, katere dajejo vino, ne da bi trebalo jih poprej požlahtniti. Zlasti za Dolensko bode kazalo, gojiti taka plemena, na primer York Madeira, ker je ljudstvo vajeno trte grobati in ker bi po direktno rodečih trtah poprej vinogradi začeli nositi. Ameriške trte pa bi se morale oddajati ali brezplačno ali vsaj po prav nizki ceni iz državnih trtnic. — Potem se je unela obširna debata, v katero so posegali gospodje: baron Baba, Bole iz Gorice, ravnatelj Goethe, Schlumberger, ravnatelj Mak, profesor Roesler iz Klosterneuburga, baron Moscon in drugi.

Bole še dvomi, da bi ameriške trte res bile stanovitne proti trtni uši, na kar ga zavrnete Babo in Roesler, da je to pač dokazano po 20 letnih skušnjah na Francoskem, kjer je že več sto tisoč hektarov zasajenih z ameriško trto. Zastran direktno rodečih trt omenja prof. Roesler, da zlasti dve vrsti, Othello in Jaquez, dajata črno vino, ki je prav okusno. On sam ga je poskusil pri dr. Leviji, ki ima v svojem vinogradu pri Gorici obe trti zasajeni. Tam bi se lahko dobilo dovolj rogov. Tudi vino od York Madeire ima le malo znanega okusa, menj nego Izabela. Baron Moscon konstatuje, da na Bizeljskem ameriške trte dobro uspevajo. Na riparijo cepljene domače trte že obilno rode. Od direktno rodečih meni, da v naših krajih grozdje ne bi dozorelo. Prof. Roesler pa trdi, da Othello rano dozoreva, torej bi se za Štajersko in Kranjsko smel priporočati, Jaquez pa za Istro in Trst. Vladni referent zagotavlja, da bode vlada napravila še več ameriških trtnic, sicer je proti temu, da bi se ameriške trte oddajale brezplačno. Potem je še bilo posvetovanje, ali naj se spremené določbe, ki zabranjujejo uvoz in izvoz trt iz okuženih krajev. Večina je izrekla, da naj ostanejo sedanje določbe. Konečno se je gosp. minister zahvalil udeležnikom komisije ter obečal, da bode vlada vse storila, kar je mogoče, da se ohrani vinogradarstvo.

Iz Sevnice 17. julija. [Izv. dop.] Z mnogih krajev mile domovine naše čujemo v slavnostih, ki se pripravljajo in vršé v spomin našega cesarja štiridesetletnega vladanja. Čudno se nam dozdeva, da v našem prijaznem trgu v tej zadevi ni še čuti nobenega glasu, čudno tembolj, ker imamo dovolj požrtvovalnih narodnih gospodov. Ko bi le kdo stvar sprožil, dobil bi dovolj podpiralcev. Ni še prepozno, torej na noge, da ne bomo zadnji, marveč da bomo vrstniki v kolu drugih krajev slovenskih.

Društveno življenje naše je sedaj pod ničlo, odkar so prenehali naši izvrstni diletantje s svojimi izbornimi predstavami. Jedino, kar nam je z veseljem zabeležiti, je to, da je zopet oživel društvo

za olepšavanje našega lepega trga, za kar gre za služena zahvala gospodom odbornikom, zlasti pa g. Kunštiču.

Iz Mokronoga 17. julija. [Izv. dop.] Dne 15. t. m. volilo je društvo tukajšnje prostovoljne požarne brambe novo načelnštvo ter so bili izvoljeni za častnega načelnika gosp. Anton Pižmaht, za izvršujočega načelnika gosp. Karol Šašelj in za njegovega namestnika gosp. Ivan Malnarič; za voditelje posameznih oddelkov pa gg.: Emerih pl. Kerčelič, Janko Povše in Jakob Kolenc, njihovimi namestniki pa gg.: Vincencij Solko, Josip Weibl, Ivan Smerekar.

Vsi društveniki imajo popolno zaupanje, da bode novo načelnštvo bolj marljivo v društveni prid in korist delovalo, kakor pa se je do sedaj, kajti malo je manjalo, da pod prejšnjim načelnštvom društvo skoro ni popolnoma zaspalo. Hvalevredno je, da so društveniki sklenili, da mora biti poveljništvo v slovenskem jeziku, do sedaj se je nemškutarilo. Upamo torej, da se bode to jako važno društvo k novemu življenju prebudilo ter pod novim načelnštvom z uspehom napredovalo.

Poročilo vodovodnega odseka o svojem delovanju

od dne. 25. maja 1883. do dne 14. marcija 1888.

(Dalje.)

Gosp. dr. Gjuro Pilar odgovoril je takoj na poziv vodovodnega odseka, priobčen mu po mestnem magistratu, naznanivši, da ga službene zadeve vežejo na Zagreb, in svetoval, naj bi se odsek obrnil na podpravnatelja geološkega državnega zavoda na Dunaji, gosp. Dionizija Stura. Odsek vsprejel je ta nasvet in gospod župan Peter Grasselli govoril je osobno meseca septembra 1883. l. z g. Dionizijem Sturcom, kateri je radostno obljubil biti na uslugo mestu s svojim znanjem. Ker je ob enem izrekel željo, naj bi se mu zato, da bode vedel staviti svoje nasvete, sporočilo, kako visoko se bode potrebovala voda v Ljubljani, posvetoval se je o tem odsek v svoji seji dné 11. oktobra 1883. l. in določil je, da se ima voda vzdigovati šest metrov nad višino najvišje stoječe hiše v Rebru, tedaj na absolutno višino 340 metrov.

Dasi se je v odseku takoj s početka pojavilo mnenje, da bode tukajšnjim razmeram najprimernejše, ako se za vodovod vzame podzemeljska voda, vender je večina odsekova bila zato, da se ima studenčnici dati prednost, in sklenilo se je zato v seji dné 15. februarija 1884. l., da se imajo izvirek v zverinjaku na Studenci, Sava, Bistrica, Gradaščica in Gameljski Potok v vsakem oziru natančno preiskati. Ob jednem opozoril je g. Dionizij Stur na ravnino mej Kranjem; Brniki in Starim Gradom pri Zapogah, češ, da je vsa ta ravnina polna dobro filtrirane meteorske vode, katera se giblje od Kokre in od planin proti Zapogam in stoji tam tako visoko, da bi se bržkone z lastnim pritiskom dala vzdigovati v najvišje hiše Ljubljanske.

Naročilo se je torej članu odseka gosp. Franu Žužku in mestnemu inženirju Jaromíru Hanušu, da preiščeta, — ker o količini vode v Savi in Bistrici ni bilo dvojbe — količino vode vseh izvirkov na Studenci, v Gradaščici in v Gameljskem Potoku ter se prepričata tudi o stanju vode v trikotu mej Kranjem, Brniki in Zapogami; član odseka, gosp. prof. Baltazar Knapitsch, naprosil se je pa ob jednem, da vodo iz imenovanih studencev in rek ter iz nekaterih vodnjakov omenjenih ravnine analizuje.

Gospoda Fr. Žužek in Jarom. Hanuš zadostila sta izročeni jima nalogi ter predložila svoji poročili o merjenji izvirkom na Studenci in nekaterih vodnjakov v vaseh Prebačevo, Voklo, Voglje, Trboje, Sv. Valburga, Hraše, Št. Jakob, Zapoge, Dobruša in Vodice dné 29. marca 1884. l. odseku.

Ti poročili vzel je na znanje odsek v svoji seji dné 19. aprila 1884. l. in, ker je član odseka gosp. Fran Žužek po službenih opravkih moral odpotovati za več mesecev iz Ljubljane, naročil gosp. Jarom. Hanušu, da nadaljno opazovanje izvršuje sam. Da reši odsek vsestransko točno svojo nalogo, privzel je k izvirkom in vodom, ki so se imele preiskavati, še izvirk pri Kamenej Gorici nad Dravljami, izvirk v Babinem Dolu in izvirk mej Bizovikom in Dobrunjami.

Gospod prof. Baltazar Knapitsch predložil je dné 24. aprila 1884. l. svoje poročilo o analizi vode na Studenci in nekaterih vodnjakov v Hrašah, Vodicah, Zapogah, Vogljah in v Št. Jakobu. Iz te

analize spoznal je odsek, da je vsa ta kemično preiskana voda dobra in pripravna za napeljavo v Ljubljano, voda na Studenci in v Vodicah pa še posebno čista in izvrstna.

V seji dne 15. julija 1884. l. sklenil je odsek po predlogu člana gospod Fr. Potočnika naprositi veščake odsekov, da se zbirajo v pododseku in podpirajo inženirja Jaromíra Hanuša pri njegovem delovanju, poleg tega pa, da vsa tehnična vprašanja v tem pododseku pretresajo in potem stopajo pred skupni odsek z gotovimi predlogi. Ta pododsek deloval je potem pod predsedništvom mestnega odbornika gosp. Frana Žužka do dne 14. aprila 1885. leta, pozneje pa se je, ker so se v njem obravnavale iste stvari, kakor v odseku, razšel sam od sebe. Poglavitno delo njegovo bilo je, da je po predlogu gospod Vladimírja Hraskega sestavil nadaljni poslovni program za vodovodni odsek in po predlogu gosp. Fran Žužka poslovni program za vodovodnega inženirja.

Posebnega vodovodnega inženirja sklenil je odsek najeti v svoji seji dne 5. novembra 1884. l., in sicer z ozirom na to, da je bil mestni inženir Jaromír Hanuš, kateremu so prepuščene bile vse vodovodne prediskave, z drugim poslom stavbenega urada tako predložen, da mu je le malo časa preostajalo za vodovodna dela, in ker tudi ostali člani odsekovi neso mogli vsled drugih svojih dolžnostij žrtvovati mnogo časa vodovodnim zadevam. Po nasvetu tehničnega pododseka vsprejel se je za vodovodnega inženirja gosp. Fran Vika ter nastopil svojo službo dne 1. februarja 1885. leta.

Od tega časa viden je nagli napredek v poslovanju odsekov. V tem, ko so se prej vsa vprašanja pretresovala bolje akademično in so mnogi sklepi odsekovi morali ostati nerešeni zato, ker ni bilo na razpolago tehnične moči, prestopilo se je sedaj k izvrševanju vseh dosedanjih odsekovih sklepov in k izpolnjevanju poslovnega programa odsekov. Gosp. Fran Vik opazoval in meril je izvirke, katere sem omenjal prej, ter vodnjake na Ljubljanskem polju in na vodiški ravlini vsak mesec po nekoliko krat in poročal je odseku o uspehih svojega opazovanja v seji dne 25. septembra 1885. leta, v seji dne 12. maja 1886. l. in dne 26. junija 1886. leta. Na ta način dospele so stvari tako daleč, da se je odsek v zadnji imenovanih sej mogel izreči že odločno za jedine tri kraje, od koder bi se mogla vzeti voda za nameravani vodovod. Preiskovanja so dokazala, da vsi ostali izvirk, na katere se je mislilo, zato neso sposobni vsled draginje naprave, preslabe vode ali pa — in to večinoma vsled premale količine vode, katere bi od njih bilo pričakovati konstantno. Ti trije kraji bili so: Babin Dol, Skaručina in Savska nižina (Ljubljansko polje). V Babnem Dolu in na Skaručini bili so na razpolago živi izvirk, katerih bi se bilo moralo v prvem kraju vzeti več, v drugem pa bi bil zadostoval jeden sam. Z Ljubljanskega polja imela bi se bila vzeti podzemeljska voda, o katerej je odsek mislil, da je filtrirana savska voda.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Doktorjem prava) bil je danes na vseučilišči Dunajskem promoviran g. Miha Truden, sin znanega veletržca in rodoljuba g. Mihe Trudna v Trstu.

— (Imenovanje.) Računski asistent Anton Mrak imenovan je računskim oficijalom v X. in računski praktikant Ivan Kovač računskim asistentom v XI. dijetnem razredu pri računskem oddelku tukajšnjega c. kr. finančnega ravnateljstva.

— (K sokolskim slavnostim) dne 8. in 9. septembra namerava Praški „Sokol“ prirediti poseben vlak v Ljubljano. Priprave zanj se že dedelajo in obilna udeležba je že zagotovljena. Iz Ljubljane popeljejo se češki „Sokolovci“ v Trst in Benetke. Kakor se nam piše iz Celovca, bode tudi koroške Slovence pri slavnosti zastopala deputacija.

— (Učiteljski kurz) na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu bode letos od 6. do 25. avgusta. Učitelji dobe brezplačno stanovanje in hrano ter vrnene stroške za potovanje. Vodja in adjunkt bode poučevala o teoretičnem in praktičnem sadjarstvu in drugih kmetijskih strokah. Učitelji, ki želé ustopiti v ta kurz, imajo se oglašiti pri c. kr. deželnem šolskem svetu.

— (Za štajersko) sistemizovanih je več novih okrajnih zdravnikov. Med drugim bodo 1889. leta nameščeni okrajni zdravniki v Slovenjem Gradci, v Brezicah in v Radgoni, 1890. l. v Ljutomeru.

— (Gosp. F. S. Vilhar) izdal bode, kakor smo že včeraj javili, tretjo knjigo svojih glasbov. Vilharjeve skladbe so se zelo omilile narodu slovenskemu, šle so tudi preko slovenskih mej, priporočajo se po svoji izbornosti najboljše same. Vender se nam pa zdi umestno opozarjati na izredno nizko ceno. Knjiga v največji obliki obsejala bode najmanj 100 strani in 24 obširnih kompozicij, in vse to dobilo se bode za dva goldinarja! Gosp. Vilhar pride okoli 10. avgusta v Ljubljano. Kdor hoče prištediti poštino, lahko takrat izroči naročnino.

— (Gutenbergova slavnost) in dvajsetletnica obstanka tiskarskega društva vršila se bode v nedeljo 22. t. m., ako bode vreme lepo, na Koslerjevem vrtu z ravno istim sporedom. Keglanje se prične jutraj ob 9. ter bode trajalo do 8. ure zvečer, kegljanju se je jeden dobitok dodal. Upati je vsestransko obilne udeležbe.

— (K manevrom pri Belovaru) pride cesar sam, z njim pa tudi cesarjevič Rudolf in nadvojvoda Albreht. Dne 12. septembra dospel bode v Belovar ter ondu ostal do 14. septembra.

— (Za vožnjo na Bled) ob nedeljah in praznikih se je tudi letos železnična pristojbina znatno, skoro za 50% znižala. Izdajajo se namreč na železnici vozni listi za tja in nazaj (tour in retour) za II. razred po 1 gld. 80 kr. za III. razred 1 gld. 20 kr. Odhod iz Ljubljane ob 6. uri 25. minut jutraj, povratek v Ljubljano ob 10 uri zvečer, torej možno, skoro 11 ur bivati na rajskem Bledu.

— (Iz Zagreba) se nam piše: Zopet smo obogateli za nov škandal, ki s fotografično pristnostjo kaže žalostne naše razmere. Grof Viktor Oršić, potomec slavne rodbine hrvatske, ki je bila nekdanj izmed najbogatejših in je celo dobila pridevek „vojvoda Trsatski“, čutil je potrebo, stopiti v javno življenje in potegniti se za deželnozborski mandat. Misli si je pač: Ako je tolikim ljudem, ki neso nositelji tako slavnega imena, kakor je moje, dovoljen pristop k vladnim jaslom, zakaj bi baš meni bilo kaj tacega zabranjeno? Napotil se je torej k banu Khuenu-Hedervaryju in mu naznanil, da bi rad kandidoval v okraji Sv. Ivan-Žabno, kateri mandat naj bi mu ban naklonil. Ban se je izgovarjal, da sam nema odločilne besede, marveč da je to zavisno od narodne stranke eksekutivnega odbora. Grof Oršić obrnil se je do slednjega in Vukotinović mu je baje za gotovo obljubil zaželeni mandat, kar je grof Oršić banu, grofu Khuenu, tudi naznanil. Dne 30. m. m. bila je volitev in izvoljen je bil kot vladni kandidat jednoglasno umirovljeni finančni nadsvetnik Simić. Vsled tega poraza bil je grof Oršić zelo razjarjen in poslal je banu priporočeno pismo, v katerem ga je ostro napadal. Ko na to pismo ni bilo nobenega odgovora, pisal je drugo pismo, v katerem je banu očital strahopetnost in mu rekel, naj se zmatra klofutanega. Na naslovu imelo je pismo opomnjo: „Izvirnik. Jaz sem to pismo v 250 izvodih razposlal prijateljem svojim“. Ban je to pismo izročil baronu Levinu Rauchu, nekdanjemu banu, in komorniku Juliju Jelačiću, slednja pa sta sklicala častno sodišče, obstoječe iz 40 vladnih pristašev. To častno sodišče, v katerem grof Oršić ni bil zastopan, izdalo je izjavo, da se ban ne sme dvobojevati, ker je napaden v svoji uradni lastnosti. Grofa Oršića postopanje spada pred redno sodišče, vrhu tega izreklo je častno sodišče, da grof Oršić zadoščenja ni vreden. S to izjavo prepreden je za sedaj dvoboj, obče pa se misli, da vsa stvar s tem še ni končana, ker se čuje, da se ta zadeva za kulisami ni vršila tako, kakor poročajo Dunajski in Peštanski listi. Tukajšnji listi si ne upajo v tej aféri s svojim mnenjem na dan, ker so naše tiskovne razmere prekočljive.

— (Letno poročilo čveterorazredne ljudske šole v Metliki) popisuje v šolski kroniki zlasti ulaganje temeljnega kamna za novo šolsko poslopje v spomin štiridesetletnice cesarjeve in veselico, ki se je pri tej priliki vršila. Metliško šolo po hajalo je 201 deček, 204 deklice, vkupe 405 otrok, ponavljalno šolo pa še posebej 99 dečkov in deklic, torej je bilo vseh učencev 504. Poučevali so na tej šoli gg. Andrej Šest (voditelj), Alojzij Pehani, Ivan Pavlič, Fran Gregorač, Matilda Parma in Fran Schönbrunn.

— (Čveterorazredna ljudska šola v Črnomlju) doposlala nam je svoje letno poročilo. Učiteljstvo na tej šoli bilo je sledeče: Anton Jeršinovič (nadzornik, voditelj), Pokorn Jakob (katehet), Klemenčič Miha (katehet), Šetina Franjo, Rupnik

Ivan, Matanovič Avgusta, Justin Rajko. Šolo je obiskovalo je 367 učencev, v ponavljalni, šoli bilo jih je 87, torej vkupe vseh učencev (dečkov in deklic) 454. V šolski kroniki se posebno popisuje slavnost štiridesetletnice cesarjeve, pri kateri priliki se je blagoslovil temeljni kamen za novo peterorazredno šolo in se je vršila prav lepa veselica.

— (Vabilo k slovesnosti,) katero priredi Škofjeloška čveterorazredna deška ljudska šola v proslavljenje štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja, ter ob jednom k sklepu šolskega leta, dne 24. julija 1888. Vspored: Ob 9. uri jutraj zberó se učenci v šolskih sobah ter gredo od tod v mestno farno cerkev. Učenec nese zavito novo šolsko zastavo, a trije drugi na blazini trak. Pred sv. mašo blagoslovi mestni župnik, preč. gosp. Bl. Šoklič, novo šolsko zastavo, katera se zdaj razvije in jo, kot kumica, blagorodna gospa Ema Krenner, so-proga posestnika tovarne, okinča s trakom z napisom: „V trajni spomin 40letnega vladanja Nj. Veličastva presvetlega cesarja Fran Jožefa I. 1848 — 1888“. Potem slovesna sv. maša z „Tantum ergo“ in „Genitori“. Poglavitni deli sv. maše naznanjali se bodo s streljanjem. Cerkvena slovesnost se sklene s „Te Deum-om“. Po dokončani cerkveni slovesnosti zberó se učenci in p. n. gostje v šolski sobi prvega razreda, kjer jih šolski vodja kratko nagovori. Po nagovoru zahvali se učenec iz IV. razreda učiteljem in gostom in vsi učenci zapoje cesarsko himno s spremljevanjem na harmoniji. Konečno prebere blagorodni gospod J. Merk, c. kr. okrajni glavar, najpridnejše učence iz zlatih bukev ter jim razdeli spričevala in letna sporočila. Šolsko vodstvo povabi k tej slovesnosti uljudno vse dobrotnike in prijatelje šolske mladine, posebno pa p. n. prebivalce Loškega mesta. Zraven tega pa čuti ono prijetno dolžnost, da se zahvali v svojem imenu in v imenu šolske mladine onim blagim gospem in gospodom, kateri so s prostovoljnimi doneski pripomogli, da se je v ta spomin omislila nova šolska zastava ter pristavlja prošnjo, da bi oni blagi dobrotniki to svojo dejansko in uspešno naklonjenost do šolske mladine še z naprej ohranili blagovolili.

— (Upravna komisija ces. kr. vojaškega inženirskega ravnateljstva v Trstu) naznanila je trgovinski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da se bode radi zagotovila pobišja za novo pohotno vojašnico v Ljubljani vršila pismena ponudbena razprava v sredo dne 25. julila 1888 ob dvanajstih opoldne v pisarnici c. kr. vojaškega inženirskega ravnateljstva v Trstu. Delo, ki se bode oddajalo, proračunjeno je z najvišjim zneskom 13.588 gold. Pogoji natečaja in ponudbeni obrazci dobivajo se v pisarnici omenjenega ravnateljstva v Trstu proti vsprejemnemu potrjilu, v isti pisarnici so tudi občni in posebni pogoji, črteži in opis onega pobišja, katerega izdelovanje se bode oddajalo, na ogled natečajem ali njih dovoljno izkazanim zastopnikom vsak dan od 18. do 24. julija 1888.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 17. julija. Kraljica Natalija odpeljala se je z bliskovnim vlakom v Pariz. Pred odhodom vsprejela je ruskega veleposlanika Lobanova. Policija je v širokem krogu zastavila hotel, da bi tako preprečila vsako demonstracijo. Zbrana množica čakala je na nasprotni strani. Policija je odredila, da se kraljica ima odpeljati po stranski ulici. Kraljica to opazivši, ukazala je, naj se voz obrne in odpeljala se je potem čez „Ringstrasse“. Demonstracij ni bilo.

Pariz 17. julija. Zbornica vsprejela v prvem branji kredit 67 milijonov za obrambo pristanišč in luk.

Dagerot (Estlandija) 18. julija. Cesar-ska jahta „Hohenzollern“ v spremstvu vojnega brodovja plula jutraj mimo Dagerota.

Kronstadt 18. julija. Jahta „Slavjanka“ s častniki, krmilarji in piloti odplula danes nemškemu brodovju nasproti, da je bode vodila v pristanišče.

Chicago 18. julija. Prišli so na sled zaroti in našli 12 dinamiških bomb, revolver in bodalce. Zarota imela je namen pognati v zrak vse hiše, v katerih stanujejo sodniki in porotniki, udeleženi pri poslednji anarhistični pravdi, potem sodišče, druga javna poslopja in uredništva. Tri osebe so prijeli.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—163)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrta leta gld. 1.15.

Izkaz o doneskih za Raič-ev spomenik.

Gosp. Zitek Josip, profesor v Ljubnem	5 gld. — kr.
Kunstelj Luka, profesor v Ptui	5 " — "
Zelezinger Fran, profesor	2 " — "
dr. Jurtela Fran, odvetnik	10 " — "
Anton Gregorič	2 " — "
dr. Ploj Jakob, odvetnik	2 " — "
Jurec Andrej	10 " — "
Modrinjak Matija, prošt	2 " — "
Klobučar Anton, pristav	2 " — "
Mihelič Josip, pristav	2 " — "
Spindler Anton, kancelist	4 " — "
dr. Čuček Josip, odvetnik	5 " — "
Rotner, pristav	1 " — "
Langerholz Janez	1 " — "
Knop Ivan	1 " — "
Muršec Martin	2 " — "
Neimenovan	1 " — "
Gosp. dr. Al. Brenčič	3 " — "
Miha Planinšek, posestnik	1 " — "
Stanjko H. urik, trgovec	1 " — "
Ferdo Rajsp, oskrbnik	20 " — "
Stanko Prus, kaplan	2 " — "
Jakob Trstenjak, župnik v Šmarjeti	1 " — "
Sok Tone, veleposestnik	1 " — "
Kukovec J., župnik v St. Andreji	1 " — "
Vodušek Andrej v Leskoveci	3 " — "
Vidušič Janez, posestnik v Prvencih	1 " — "
Dr. Šlander v Mozirji	1 " — "
Ramor J.	1 " — "
Lipold Josip	1 " — "
Lipold Marka	1 " — "
Goričar Anton	1 " — "
Pirš Josip	1 " — "
Jeraj Anton	1 " — "
Podhostnik Andrej	5 " — "
Vojška Lavoslav v Bednji	2 " — "
Vurovič Josip na Hrvatskem	5 " — "
Vodušek Andrej, župnik v Leskoveci	1 " — "
dr. Prus, odvetnik v Konjicah	3 " — "
Vinko Kolar, kaplan	5 " — "
Monsignor Andrej Einspieler	5 " — "
Gosp. Pignar Fran, župnik v Kungeti	5 " — "
Ljubljanski Sokol	25 " — "
Gosp. M. Pesjak	1 " — "
P. Bonaventura	2 " — "
Matjašič Jurij, kanonik v Mariboru	1 " — "
Orožen Ignacij	2 " — "
Kosar Fran	2 " — "
Hrg Lovro	5 " — "
dr. Križanič	1 " — "
dr. Pajek, profesor	4 " — "
dr. Zager	1 " — "
Neimenovan	5 " — "
Gosp. Sovič Škender, župnik	21 " — "
dr. Muršec, zlatomašnik v Gradci	7 " — "
Ivan Hribar, glavni zastopnik banke	5 " — "
„Slavije“ v Ljubljani	20 " — "
Zelenik Josip, profesor na Dunaji	3 " — "
Zmazeln Fran, župnik	3 " — "
Kosar Fran, c. kr. poštar	1 " — "
Miki Tomaž, trgovec	2 " — "
Urban Fran, posestnik	2 " — "
A. Belšak, župnik	5 " — "
Anton Žlogar	4 " — "
Simonič Janez, župnik	1 " — "
Raič Anton, profesor	3 " — "
Skupaj	252 gld. — kr.
(Dalje prih.)	

Umri so v Ljubljani:

17. julija: Rudolf Skofic, poštnega nakladatelja sin, 2¹/₂ mese, Marije Terezije cesta št. 18, za hožjastjoi — Ana Breskvar, knjigovozova žena, 30 let, Rožne ulice št. 11, za tuberkulozo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. julija	7. zjutraj	726.5 mm.	20.3° C	brevz.	d. jas.	22.0 mm.
	2. popol.	727.8 mm.	23.3° C	m. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	727.8 mm.	18.1° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 20.6°, za 1.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 18. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.—	gld. 81.15
Srebrna renta	82.50	82.55
Zlata renta	112.30	112.20
5% marcna renta	96.55	96.60
Akcije narodne banke	87.3—	87.2—
Kreditne akcije	809.30	808.60
London	125.—	125.—
Srebro	—	—
Napol.	9.90	9.90 ¹ / ₂
C. kr. cekini	5.90	5.90
Nemške marke	61.17 ¹ / ₂	61.17 ¹ / ₂
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	101	65
Ogerska papirna renta 5%	89	65
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	127	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—
Kreditne srečke	184	25
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-drust. velj. 170 gld. a v.	226	75

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Oznaniło.

Opominja se, da se imajo direktni davki pri mestni daskarji v Ljubljani po obstoječih določilih uplačevati v naslednjih obrokih, in sicer:

1. zemljiški in hišno-razredni davek v 12 mesečnih obrokih, to je koncem vsacega meseca;
2. davek od hišne najemščine in 5% davek od davka proste najemščine v četrtnetnih obrokih naprej, in sicer dne 1. februarja, 1. maja, 1. julija in 1. oktobra vsacega leta;

3. obrtniški (pridobinski) davek v poluletnih obrokih naprej dne 1. januarja in 1. julija vsacega leta;

4. prihodninski davek v četrtnetnih obrokih koncem marca, koncem junija, koncem septembra in koncem decembra vsacega leta.

Po preteklem plačilnem obroku se bodo zastale vsote, in ako davek za celo leto vsake davčne vrste več ko 50 gld. znaša, tudi postavne obresti eksekutivno izterjale. (476—3)

Mestni magistrat Ljubljanski.

Naznanilo.

Županstvo v Mengši naznanja, da je slavna c. kr. deželna vlada dovolila mesto sejma sv. Urbana

semenj na dan sv. Ane 26. t. m.

Janez Levec, župan. (501—1)

Izvežbane motalke in tkalke

(Hasplerinnen und Weberinnen)

dobé takoj stalno delo z dobrim zaslužkom v neke predilnici in tkalnici ne daleč od Ljubljane.

Ponudbe naj se pošiljajo pod Z. Z. upravništvu „Slovenskega Naroda“. (499—1)

Karuselj (Ringelspiel)

z vozom, z velikimi in glasnimi orglami, dobro ohranjen, proda se zaradi pomanjkljivosti časa za 400 gld. pri Jakobu Sternenu, urarji in hišnemu posestniku h. št. 122 v Idriji. (494—2)

Umetne zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje. (152—39)

Tujci:

17. julija.
Pri Slonu: Bach, Priher, Töpfer z Dunaja. — Davidke iz Pulja. — Gorup z Reke. — Atzinger z Dunaja. — Toder iz Budimpešte. — Celola iz Petrinja. — Kavčič iz Rudečega brega. — Konti iz Pulja. — Moritz iz Podmoklega. — Zamišek iz Lipskega.

Pri Matiči: Krachov iz Trsta. — Edelman iz Monakavega. — Gatsch iz Köstaujevice. — Dominik z Reke. — Bodberg iz Ruskega. — Vojška iz Novega mesta. — Gerbec z Reke. — Milela iz Trsta.

Pri južnem kolodvoru: Diminich iz Premorskega. — Knäus iz Vrhnik. Bensa iz Gorice. — Lohr z Dunaja. Pri Virantu: Lavrenčič iz Soderšice. — Valenčič iz Stružnika. — Josef Zupan z Dunaja. — Adolf Cum iz Monakavega. — Sirnig z Dunaja.

VIZITNICE

priporočā

NARODNA TISKARNA v Ljubljani.

Pivo v steklenicah

(449—11)

prodaja

BIERMAIER v Ljubljani.

F. P. VIDIC & COMP.

priporočata p. n. občinstvu za salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja i. t. d.

lepe

lončene peči

po jako nizki ceni ter iz najboljšega blaga izdelane. (410—8)

Zaloga: v Slonovih ulicah št. 9.

Jedini slovenski ilustrirani šalivni list.

ROGAČ

izhaja po dvakrat na mesec

ter stoji 478—2)

3 gld. 20 kr. celo leto, 1 gld. 60 kr. pol leta.

Uredništvo in upravnistvo v Narodni Tiskarni.

Takoj delujoče.

Uspeh zjamčen.

Neizogiblivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zjamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Edvardu Mahru; v Trstu A. Pražmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristofolletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Fellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradci: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotoilno sredstvo, ki naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(251—20)

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikerih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za nezaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostale rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233—33)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.